

‘દાદાજી’ સહુનાં

‘દાદાજી’ સહુનાં, ખોલી આપે છે, હૃદયના કમાડ;
જૈનો કહે છે, સમક્તિ એ છે, આત્માનો ઉઘાડ.

આત્મા ઉપર ‘મળ’ ને આવરણ,
અજ્ઞા કેરા પડળ;
જાતે કલ્પી સંચિત કીધલ,
પરમાણુના સ્થર.

આજે ક્રિયમાણ, પૂર્વીલ પ્રારબ્ધ, કર્મ-ફલિત વિજ્ઞાન;
‘દાદાઈ’ જ્ઞાને, થતાં નથી જ, આર્ત ને રૌદ્રાંધ્યાન.-.... ‘દાદાજી’..
આંખે દેખાતાં ફળને સમજે,
આખીયે દુનિયા કરમ;
‘ફળ’ ને વખતે ધ્યાન ક્યું છે ?
‘દાદાઈ’ ‘નવા બીજ’ મર્મ.

ઊકલતી ગરગડી, ભાવ હેતુથી, રોપે છે નવલા ઝાડ;
માણસના માથામાં, ઊંઘાં જગ-મૂળિયાં, ઉગાડે પૃથ્વીનો બાગ.-.... ‘દાદાજી’..
શબ્દ અને ‘સાઉન્ડ’ પુદ્ગલના ગુણ,
ભાવાનુસારી ‘ટે પ’;
મિથ્યાત્વી ને સમકિતીનાં,
સર્ખકારે ભિન્ન ‘વેઈટ’.

આત્માના સહુ ગુણ, અરૂપી છે, અન્અવગાહક વ્યાપ;
નિઃશબ્દે જોઈ-જાણી લે જાતે, આત્માનો અવાજ.-.... ‘દાદાજી’..
જગત-ગામી સર્વે ચિત્તવૃત્તિ,
પ્રતિક્રિયાવી ખપાય;
ત્યારે જ છૂટશે મૂઢ અહમ્ની,
દ્વેષાંગી રાગાંકિત દહાય.

આત્મા થઈને એક જ ફેરે, આત્માને જ રમાડ;
‘દાદા’ સન્મુખ-જયકારા બોલી, મેળવ સમકિતી સમાધ. -.... ‘દાદાજી’..

